

Skeppsbyggarnas visbok.

81 A z Br. 1928 Visbok

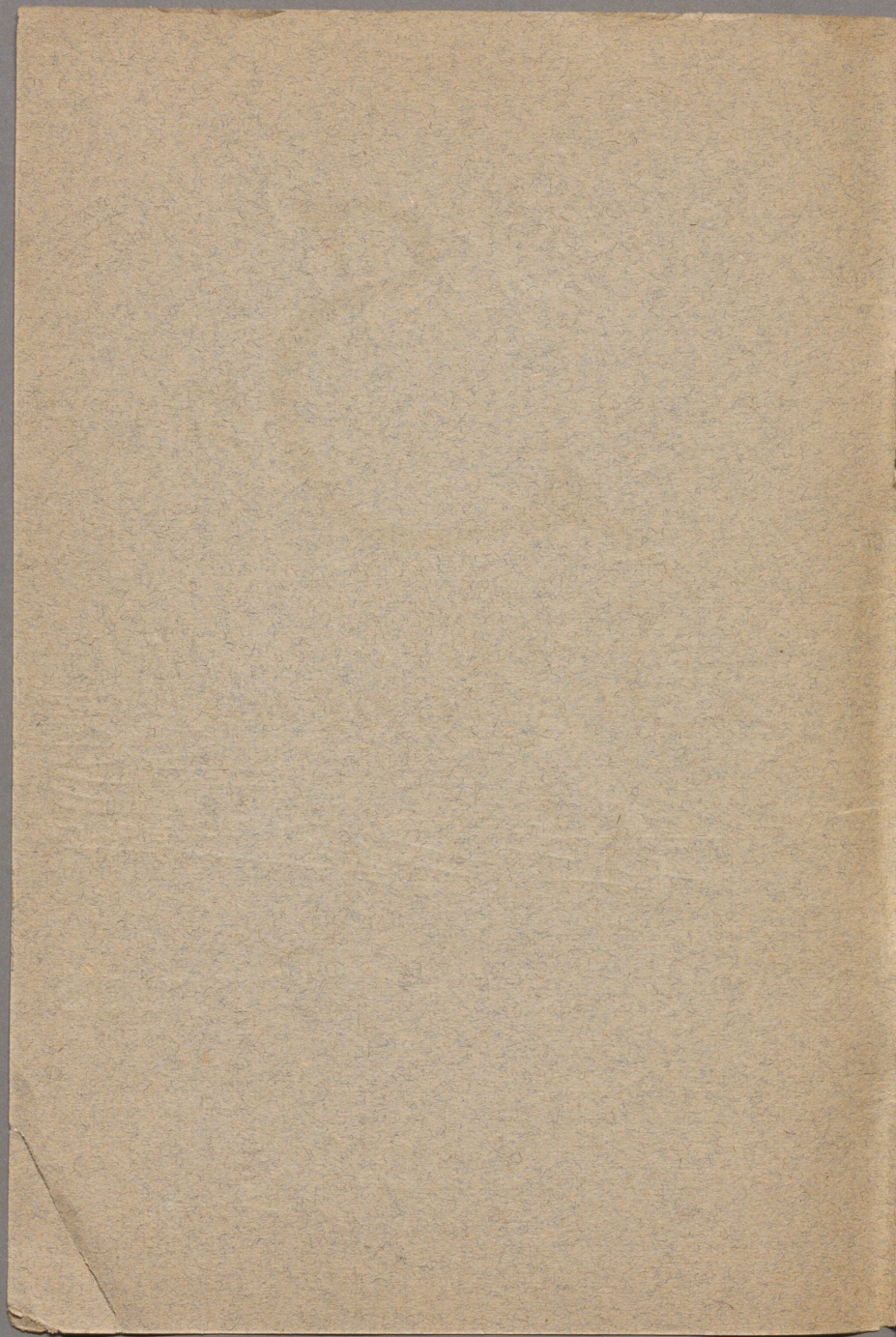

VISBOK, 5-aktiga

Vitt. Ser.
Saml.
(30)
1928

Skeppsbyggarnas
Visbok

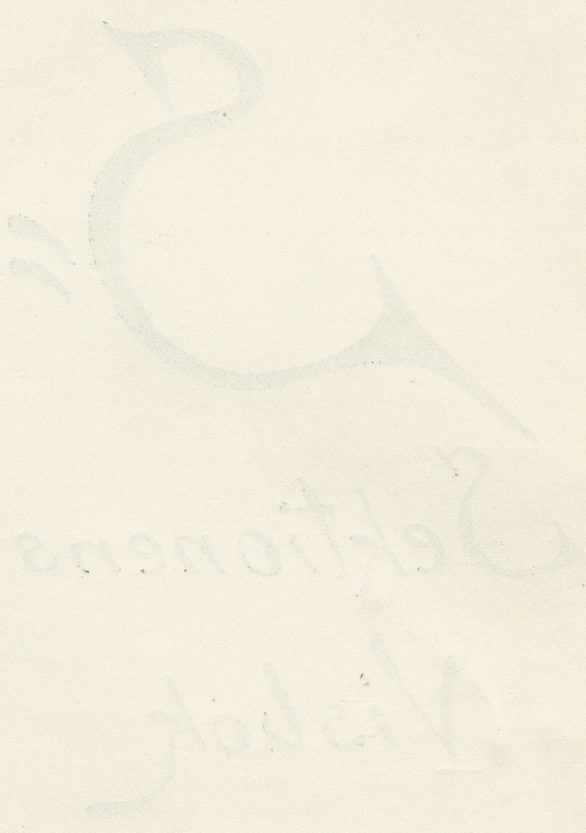

FORE

S=

Sektionenens
Visbok

Sture-Tryckeriet. Stockholm 1928

F Ö R E T A L.

I thet nådens år 1927 på våren inbjödos alla Skeppsbyggare att stränga sina lyror, för att på lätta och lekande melodier sjunga "Skepps-Oscars" lov och prisa hans mäktiga gestalt och världsomfamnande insats i den mänskliga kulturen.

Bidragen, som i två månaders tid i jämn ström inflöto till viskommitterade, visade sig vara mycket växlande både till form och innehåll. — Att materialet var rikhaltigt kan man förstå därav, att det tog över ett år för Viskommittén att utföra Augias- eller sovringsarbetet, och då man efter många stridigheter äntligen blev ense om, hvilken af the många influtna Balladerna, som skulle bli then slutliga vinnaren, stod Viskommittén som en man och Thet stora priset: "Evig odödlighet och hedersomnämmande med fullt läslig phetstil i Visboken" tilldelades JEAN ERNST för hans "Skeppsbyggarlåt".

Och nu, när Skepps-Oscars egen Visbok ligger färdig i tryck för att överlämnas till Sektionen, hoppoms Vi att varje skeppsbyggare är phullt medveten om hvilken ärevördig mantel han axlat:

Thet ärfda vikingsinne
till bägarn trår igen,

Det är till oss skeppsbyggare, som dessa enkla men kärnfulla strofer först och främst rikta sig. — Låt se att gasqueandan, som hos oss har sina rötter från hedenhös, och den muntra "Teknistonen" aldrig må dö.

Svik ej traditionen.

V I S K O M M I T T É N .

Skeppsbyggars-Låt.

Text: *Jean Ernst.*

Musik: "*Fallera-visan*".

Den man, som bygger båtar går i "S", hi å hej
och över honom vilar det nobless, hi å hej.
Ty han är ju en äkta teknolog, hi å hej,
som seglat kring på havets salta våg, hi å hej.

Han kan sig sköta i salong och mäss, hi å hej;
i sjömanskläder eller evening-dress, hi å hej.
Uti det våta är han som en fisk, hi å hej,
på torra land finns heller ingen risk, hi å hej.

Han är ock verkligt bussig som kamrat, hi å hej,
och gäller det att hjälpa, icke lat, hi å hej.
Uti kamraters krets en lustig fyr, hi å hej,
som alltid livad är för äventyr, hi å hej.

Det våta är hans rätta element, hi å hej,
men sina skepp dom har han aldrig brännt, hi å hej,
Ett sjöslag på en gasque han klara flott, hi å hej,
ty uti sjögång har nog förr han stått, hi å hej.

Han är ju van vid mer än 8 "glas", hi å hej
och vet hur bägge delarna ska' tas, hi å hej.
Han heller icke ovan är vid bord, hi å hej,
ty det finns styr- och babord jämt ombord, hi å hej.

Mot kvinnan är han mycket kärleksfull, hi å hej,
och gillar mest en tös med lite' hull, hi å hej.
Och kommer han till någon utländsk hamn, hi å hej
så tar han strax land-tärnan uti famn, hi å hej.

Och livets blindskär klarar han galant, hi å hej,
helt utan såväl sjökort som sextant, hi å hej.
Till grunden går han jämt med varje sak, hi å hej,
och vet därför att aktern sitter bak, hi å hej.

Hans levnadsbåt går framåt, men ej back, hi å hej
om motvind vet han ej ett enda smack, hi å hej.
Ty han kan hålla ångan uppe jämt, hi å hej,
och tar besväret som ett litet skämt, hi å hej.

N U B B E V I S O R.

S-nubbevisa.

(Av K. Adler).

Aj, Aj, Aj, kasta loss
se nubben väntar oss.
Nu i babords eller styrbords hals
den rinner ner, — gör inget alls,

knyckigt och kraftigt.

Blinka lilla nubbe där,
du som alltid är oss kär.
Dagens ljus du mer ej ser,
magens djup ditt mål nu är.

Mel: "Blinka lilla
stjärna där."
Nubbarna lyftas mot
takets och beskådas
ömt och längtansfullt

HEJ, kasta loss !!!
Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ
Farväl, farväl och lycklig resa,

Kraftigt som tusan.
Nubbarna sväljas.
Milt, ljust och sakta.

Helan går ...

Solo: En liten fågel satt en gång
 Och sjöng i furuskog
 Han hade sjungit dagen lång
 Men dock ej sjungit nog
 Någon frågar: Vad sjöng den lilla fågeln då?
 Alla svara: JO!
 Unisont: HELAN går — — —
 sjung hopp fallerallan-lallan-lej.
 Helan går — — —
 sjung hopp fallerallan-lej.
 Och den som inte HELAN tar,
 han heller inte halvan får
 HELAN går-r-r-r — — — Λ Λ Λ
 — — — sjung hopp fallerallan-lej.

Mel.: *Mandom mod och* — — — .

Gästabad i högan Nord
 vid ett dukat smörgåsbord,
 är det bästa man kan få
 sillsallad med grädde på.
 Nejonögon blå,
 Sillarna de små
 skymta mellan glasens sken.
 Supen kommer kall och ren,
 Helan först — — — och Halvan se'n.

Λ — — — Λ

Sång till Halvan.

Hur länge skall på borden
den lilla halvan stå?
Skall snart ej höras orden:
"Låt halvan gå, låt gå!"
Det ärvda vikingsinne
till bågarn trår igen,
och helans trogna minne
i halvan går igen.

Mel.: *Vi gå över dagg* — — —

Till nubben så äter man sill, fallera
för resten kan man äta vad man vill, fallera
Men om man är oviss
Om sillen är ansjovis,
så tar man bara några nubbar till, fallera.

Ja, nu är det HALVAN som går, fallera
och vi ta gärna tersen, om vi får, fallera.
Ja, opp och hoppa, gubbar,
De' är skönt att svepa nubbar,
ty nu är det HALVAN som går, fallera.

Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ

Mel.: *Vintern rasat* — — —

Törsten rasar uti våra strupar,
Tungan hänger torr och styv och stel.
Men, snart vankas stora, långa supar,
Var och en får sin beskärda del.
Snapsen kommer, den vi vilja tömma,
Denna nektar, lik Olympens saft,
Kommer oss att våra sorger glömma.
Snapsen den ger hälsa, liv och kraft.

HELAN tänder helig eld i själen,
HALVAN rosar livet som en sky.
TERSEN känns från hjässan ned i hälen,
KVARTEN gör en som en män'ska ny.
Låt oss skåla med varann' go'vänner,
Skål för våran levnads glada hopp.
Törstens eld på nytt i strupen bränner.
Leve livet, skål och botten opp!

Långt ner i Småland där rider själva djävulen
med laddade pistoler och knallande gevär.
Och alla små djävlar de spela på fioler,
och själve fader satan han spelar handklaver.
:/: Vi hurra för Svealand och hurra för Götaland
och hurra för potatisland, som ger oss brännevin.

Nog ha vi glas, men vi haver inget brännevin.
Finns här någon handlingsman, som haver ett glas öl?
:/: Vi hurra för Svealand etc. — — —

Skeppsbyggarens Parad-skål-marsch.

Den trettonde sången kom i presslägningsögonblicket.

Skål kamrater, höjen glasen,
 bomfaderia, bomfaderalla.
 Stämnen upp ur djupa basen,
 bomfaderi, faderallanlej. Hugg i!
 Ja bjuder du, så dricka vi,
 bomfaderi, faderallanlej.

Det får ej på nubben knusslas,
 bomfaderia, bomfaderalla.
 Ingen nubbe undansmusslas,
 bomfaderi, faderallanlej. Hugg i!
 För smusslar du, då dricka vi,
 bomfaderi, faderallanlej.

Ha ni sett en spritfylld skuta?
 bomfaderia, bomfaderalla.
 Druckit grogg i dess kajuta?
 bomfaderi, faderallanlej. Hugg i!
 Ja törna du så länsa vi,
 bomfaderi, faderallanlej.

Vi ska alla sorger glömma,
 bomfaderia, bomfaderalla.
 Blott om vin och kvinnor drömma,
 bomfaderi, faderallanlej. Hugg i!
 Men drömmer du, då dricka vi,
 bomfaderi, faderallanlej.

Skål kamrater, tack för supen,
 bomfaderia, bomfaderalla.
 Härligt att få läska strupen.
 bomfaderi, faderallanlej. Hugg i!
 Ja vi är unga skall så bli,
 bomfaderi, faderallanlej.

Soldatgossen.

22. September 1891

Die Herren ...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

2

TEKNISVISOR

och andra glada visor.

Teknologvisa.

Teknologiskt lag
 (teknologers glada lag)
 Sammanträtt i dag
 (Vi ha sammanträtt i dag)
 För att på den frågan giva svar,
 Om vi ännu hava kvar
 Litet blod av Potifar.
 Bed oss, och vi vända
 Jorden på dess ända
 Likt Arkimedes, men ej förgät,
 Utan ständigt minnes,
 Att den skillnad finnes:
 Han kunde gjort det, vi göra det.

Ingenjören kan,
 (Vad kan ej en ingenjör?)
 Vad ej andra kan.
 (Andra gingo åt som smör)
 Med sin hand han lyfter höga hus,
 Han behärskar vindens sus,
 Tränger genom markens grus.
 Bed oss etc.

Ungdomen förmår
 (Den förmår vad ingen kan)
 Göra höst till vår.
 (Sorgen lyser den i bann)
 Ungdom ett, tekniken ett — förstå,
 Vad skall då ej vi förmå,
 Som förena båda två.
 Bed oss och vi vända
 Jorden på dess ända
 Likt Arkimedes, men ej förgät,
 Utan ständigt minnes,
 Att en skillnad finnes:
 Han kunde gjort det, vi göra det.

I Californien.

I Californien,
 Där himmelen är blå,
 Där nakna galar slå sin drill
 Sjung hopp faderallanlej. Tjo!

Där är varenda sten
 Av silver eller gull,
 Av sten är hela jorden full.
 Sjung hopp faderallanlej. Tjo!

För pengar får man där
 Så mycket punsch man vill,
 Och hela sjön är full av sill.
 Sjung hopp faderallanlej. Tjo!

Där är varenda mö
 Så fager som en ros,
 Fast ungdomen har flytt sin kos
 Sjung hopp faderallanlej. Tjo!

Där är man ingenjör
 Och lever tills man dör,
 Det råar man inte för.
 Sjung hopp faderallanlej. Tjo!

Åh, Susanna,
 Gråt inte för din vän,
 Han har rest till Cali — Californien.
 Kommer aldrig mer igen. Tjo!

*Teknisvisa.*Mel.: *Ship ohoj* — — —

Nu skall Ni se en samling utav käckä unga män
 Med sabla kul humör.
 Det rår dom inte för.
 Vi ta vårt glas och dricker ur och fyller det igen,
 Och groggen, ja den spara vi till eftersläckningen.

Refr.:

Ty vi äro teknologer,
 Och vi taga livet glatt.
 Det är endast teknologer,
 Som kan skämta dag och natt.
 Han kan dricka, men vet sig skicka,
 Som en verklig gentleman.
 Ja, att leva såsom han,
 Det kan ingen, ingen ann'
 Ta mej f—n, ta mej f—n.

Att som bokmal över boken hänga näsan jämt,
 Det kan han inte alls,
 Fy f—n — vet hut — — va' falls?
 Och spricker han, han tar det dock en smula mer på skämt,
 Se sådant tar han lika lugnt, som inget hade hänt.

Refr.:

Ty vi äro

Kärlekskväde.

Cavalle och Potta finns i Kille,
 Och i Sahara finns det Gnu.
 Hos dilleranter finns det dille,
 Men i mitt hjärta finns blott Du.
 :/: Sing-la-la, sing-la-la,
 sing-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la :/:

Grodungen leker uti träsket,
 Två kära leka kuttrasju.
 Triकिन leker ju i fläsket,
 Men i mitt hjärta leker Du.
 :/: Sing-la-la, sing-la-la,
 sing-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la :/:

Hos Kuntze sitta lösbehagen,
 På Pinden sitta muser sju.
 Magsyran sitter uti magen,
 Men i mitt hjärta sitter Du.
 :/: Sing-la-la, sing-la-la,
 sing-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la :/:

På havets klippa hänger algen,
 På spiken hänger nyckeln ju.
 Kanaljen hänger uti galgen,
 Men i mitt hjärta hänger Du.
 :/: Sing-la-la, sing-la-la,
 sing-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la :/:

Ett lejon ligger i sin kula,
 En äkta man ju hos sin fru.
 Och uti Ryssland ligger Tula,
 Men i mitt hjärta ligger Du.
 :/: Sing-la-la, sing-la-la,
 sing-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la :/:

”Grafen.”

Der Graf von der Luxembourg,
er hat sein Geld verjucht — jucht — jucht.
Der Graf von der Luxembourg
er hat sein Geld verjucht.
Dreihunderttausend Thaler in einer Nacht
verjucht — jucht — jucht.
Dreihundertthausend Thaler in einer Nacht verjucht.

Visa till damerna.

Mel.: *Sancta Lucia.*

Var äkta teknolog,
Genast han ljuset såg,
Har haft en flamma.
Först var det mamma,
Sen någon äldre tant
Eller en guvernant
För mången manne
En liten bonne.
Ja, varje teknolog,
Genast han ljuset såg,
Måste för att kunna leva
Älska en Eva!

Sen blev det teknis-tid,
Med allt sitt knog och id,
Livet blev tyngre,
Flamman blev yngre;
Flicka med mager hals,
Tränad i jazz och vals,
Blev idealet;
Inte så galet.
Ja, varje teknolog
Har flickan i sin häg
Ty omöjligt kan han leva
Utan en Eva!

Sen blir det allvar av.
Lyckan då kanske gav
Honom en fruga
Uti hans stuga.
Om vän med hjärtats glöd,
Om vän i lust och nöd
Hemma han gömmer,
Sorgen han glömmer.
För sådan teknolog
Livet då glättigt låg,
Ty blott riktigt kan han leva
Med egen Eva!

Må då var teknolog,
När han än ljuset såg,
Glaset nu fylla
Kvinnan att hylla!
Tack för vad Ni ha gett,
Tack för att Ni oss lett
Från barndomsvåren
Till gubbeåren!
Upp därför teknolog,
Ropa med eldig håg:
Kvinnan, kvinnan hon må leva!
Skål för vår Eva!

Jonas och valphisken.

Och Jonas, det var just en Herrans profet,
som bodde i Nineve stad, som man vet —
men fan gav han Moses och lagar och bud
och gav sig i gurgel med Herran sin Gud.
Sing dudele dudele dudele dej.

Men stukader vart han av Herranom tvärt,
och vände i ilskan Gud Fader sin stjärt
samt drog för att häna bottforerna på
och gick ned till havsstranden gnolande så:
Sing dudele dudele dudele dej.

Där låg just ett fartyg till segels berett
och Jonas han köpte en fördäcksbiljett,
gick därpå ombord med sitt pick och sitt pack
samt satt sej med skepparn och spelade knack
Sing dudele dudele dudele dej.

Men när de nu kommit ur sikte av land,
så uppstod ett väder, som händer ibland —
och sjömännen nu skyllde Jonas för det,
som låg i en spyföck, gav över och grät.
Sing dudele dudele dudele dej.

Och sjömännen togo profetens person
och vrok den i havet förutan pardon.
Där sam nu en valfisk, som hungra och svalt,
Han slukade Jonas med stövlar och allt.
Sing dudele dudele dudele dej.

Så var den profeten i valfiskens buk
han spisade sältran och kände sig sjuk,
men skulle dock sist med sin lott blivit van,
om ej genom anus det dragit som fan.
Sing dudele dudele dudele dej.

Men nu i sitt sinne vår Jonas blev spak.
 Det gick icke längre att hålla sig rak,
 Han satt på ett revben och blickade stum,
 på allt vad som fanns i det ödsliga rum.
 Sing dudele dudele dudele dej.

Se! de va just därför profeten var rädd
 isynnerhet som han gick sommarsvalt klädd.
 Och därför han vände sig ännu en gång
 Till Herren med följande heliga sång:
 Sing dudele dudele dudele dej.

Och Herren blev rörd uti faderligt sinn.
 Han gav så ett kräkpulver valfiskens in,
 och Jonas blev utspydd med hiskelig fart
 det står ju i bibeln, så tydligt och klart.
 Sing dudele dudele dudele dej.

Så gick den profeten till Nineve stad
 och tog sig en fylla och kände sig glad
 Predika där både med kläm och geni
 för the Nineviter, som strunta däri —
 Sing dudele dudele dudele dej.

Svarte Rudolf.

(E. A. Karleldt)

Se, Svarte Rudolf han dansar,
 Han böjer sin nacke och ler,
 Han tänker på stormande nätter
 I Amsterdams glädjekvarter.
 :/: Han drömmer om flickornas kransar,
 Om svävande bruna ben,
 Vid stranden av blåa slätter,
 I Samoamånens sken :/:

Han böjer sin nacke och blundar,
 I flygande roslagsvals,
 Så höll han i smäktande lundar,
 Sin arm om chilenskans hals.
 :/: Så böjde han krullig hjässa
 En afton i negerbyn,
 Mot trettonårig prinsessa,
 Men eldsken på ebenholzhyll :/:

Så dansa de svajiga karlar
 På Malagas vinstänkta redd.
 Den vitröda tösen hon hävar
 Bedårad, förlorad, förledd.
 :/: Hon ler i den väldiges nävar,
 Åt allt vad han tog och han gav,
 Hon suckar — och vinden svarar,
 Från Alands jäsande hav :/:

Albertina.

eller

Där bygges ett skepp uti Norden.

Evert Taube.

Där byggdes ett skepp uti Norden,
 Albertina så var det skeppets namn.
 Pumpa läns!
 Albertina, må så vara!
 Albertina, ingen fara!
 Albertina, så var det skeppets namn.
 Pumpa läns!

Den skutan är allaredan målåd.
 Hon är målåd i rött och gredelint.
 Hon är målåd, må så vara!
 Hon är målåd, ingen fara!
 Hon är målåd i rött och gredelint.

Ja, Albertina hon är nu redan lastad,
 ja, hon är lastad med öl och brännevin,
 Hon är lastad, må så vara!
 Hon är lastad, ingen fara!
 Hon är lastad med öl och brännevin.

På böljorna gungar Albertina,
 ja, hon gungar uppå böljorna de blå.
 Ja, hon gungar, må så vara!
 Ja, hon gungar, ingen fara!
 Ja, hon gungar på böljorna de blå!

Den skutan har allaredan strandat,
 hon har strandat ibland bränningar och skär.
 Hon har strandat må så vara!
 Hon har strandat ingen fara!
 Hon har strandat ibland bränningar och skär!

Dess gravskrift är allaredan skriven
den är skriven på förgyllande latin.
Den är skriven, må så vara!
Den är skriven, ingen fara!
Den är skriven på förgyllande latin.

På stranden står flickan och gråter,
ja, hon gråter för lilla vännen sin.
Ja hon gråter, må så vara!
Ja hon gråter, ingen fara!
Ja hon gråter för lilla vännen sin.

Men nu så är Albertina bärgad,
Hon är bärgad ibland bränningar och skär.
Hon är bärgad, må så vara!
Hon är bärgad, ingen fara!
Hon är bärgad ibland bränningar och skär.

Turalleri.

eller

Piken i Hamburg.

Evert Taube.

Sjölivet det er en fornøjelig stand.

Turalleri, turallera!

Når frisk vind der blæser
og sejle vi kan.

Turalleri, hurra!

Når merssejl og bramsejl
vi hejser kontant
til fremmede lande
vi sejler galant.

Turalleri, turallera!

Turalleri, hurra!

Så kom vi til Hamburg,
en fornøjelig sta.

Turalleri, turallera!

Der ser jeg en pike
så munter og gla.

Turalleri, hurra!

Hun stod der og smilte
med roser på kind.
Jeg ønsket den piken
var käresten min.

Turalleri, turallera!

Turalleri, hurra!

Jeg gjorde mig dristlig
tok piken i favn.

Turalleri, turallera!

Og spurgte så venligt:
Vad er deres navn

Turalleri, hurra!

Hun svarte: Jeg kan ikke sige dem det.
Jeg synes de er da
altfor dristelig!

Turalleri, turallera!

Turalleri, hurra!

Men så går den piken
til faderen sin.

Turalleri, turallera!

Med tårfyldte öine
og bleg om sin kind.

Turalleri, hurra!

En sjömand jeg elsker
og ham vil jeg ha.

Jeg synes en sjömand
er munter og gla.

Turalleri, turallera!

Turalleri, hurra!

Men så går sjömanden
til faderen in.

Turalleri, turallera!

Med strålende öine
og med roser på kind.

Turalleri, hurra!

Når faderen spurgte:

Vad er de av for stand?

Jeg svarte: Jeg er blot
en simpel sjömand!

Turalleri, turallera!

Turalleri, hurra!

Jeg er blot en sjömand
fra Christiansand.

Turalleri, turallera!

Ej gods eller penge
hos mig være kan!

Turalleri, hurra!

Men munterheten
den holder jeg kjær,
og helst vil jeg vare
vor pikerne er!

Turalleri, turallera!

Turalleri, hurra!

*Flickan i Havanna.**Evert Taube.*

Flickan i Havanna,
 hon har inga pengar kvar
 sitter i ett fönster
 vinkar åt en karl!
 Kom du glade sjömatros!
 Du skall få min röda ros!
 Jag är vacker
 Du är ung!
 Sjung, av hjärtat, sjung!

Flickan i Havanna
 stänger dörrn av cederträ
 Sjömannen är inne
 flickan på hans knä.
 Vill du bli mitt hjärtas kung?
 Har du pengar i din pung?
 Jag är vacker!
 Du är ung!
 Sjung, av hjärtat, sjung!

Flickan i Havanna
 hörer då en sjömans röst :
 Pengar har jag inga,
 men en sak till tröst.
 Och utur sin jacka blå
 tager han det hon skall få.
 Du är vacker!
 Du är ung!
 Sjung, av hjärtat, sjung!

Flickan i Havanna
 skådar då med tjusad blick
 ringen med rubiner
 som hon genast fick.
 Ringen kostar femton pund!
 Stanna du — en liten stund.
 Jag är vacker!
 Du är ung!
 Sjung, av hjärtat, sjung!

Flickan i Havanna
 hon har inga pengar kvar,
 sitter i ett fönster,
 vinkar åt en karl.
 Handen prydes av en ring
 och kring barmen crêpe de chine.
 Jag är vacker!
 Jag är ung!
 Sjung, av hjärtat, sjung!

Karl-Alfred och Ellinor.

Evert Taube.

En ung sjöman, Karl-Alfred var hans namn
han for så vida, ifrån hamn till hamn,
han var så lycklig med sitt fria liv,
han hade ännu ej förälskat sig.

Som lättmatros förtjände han sitt bröd.
Hans moder levde men hans far var död,
han skrev så kärt till modern allt ibland
och sände penningar från fjärran land.

Port Adelaide, det är en trevlig stad,
där är en sjöman alltid nöjd och glad.
Karl-Alfred snyggas sig och går iland
med glatt humör och penningar i hand.

Till en teater går Karl-Alfreds stig,
ty han har gått iland att roa sig.
Där sätter han sig uppå läktaren,
då hörs en röst: Hallo, my little friend!

Han vänder sig och ser i samma stund
en vacker flicka — hennes röda mun
den ler mot honom och hon viskar säll:
Come on, my darling! Följ med mig i kväll!

Och när som föreställningen är slut,
då går Karl-Alfred med den flickan ut,
Hon säger: Följ nu med din Ellinor
så skall du se hur snyggt och fint jag bor.

Uti ett hus uppå Victoria Street
där bodde hon — han följer henne dit.
Knappt sitter hon uppå Karl-Alfreds knä
så säger hon: Tag fram din portmonnä.

Karl-Alfred frågar: Vad skall du med den?
 Hon svarar blott: Tag hit den strax, min vän!
 Och i detsamma kliver in en man
 en sådan, som man ej beskriva kan.

Han riktar mot Karl-Alfred sin pistol:
 Hand o'r your money, be quick you big dam' fool!
 Men vår Karl-Alfred fruktar ej hans tjut.
 Han säger blott: Ja varsågo' å skjut!

Men utur fickan tar han portmonnän
 och boven får den imellan ögonen.
 Sen säger han till lilla Ellinor:
 ajöss me' dej, ursäktat att jag går!

Men den, som denna visan diktat har
 det är en ung sjöman, som en gång var
 uti ett hus i tredje våningen
 i Port Adelaide, i Australien.

Den sköna Helén.

eller

Flickan i Peru.

Evert Taube.

Nu jag sjunger om ett annat land
 och om en annan kust,
 och om minnen från min ungdoms flydda dar.
 Det är sången om den flickan som
 i glädje, nöd och lust
 lovat älska den hon reda svikit har,
 Vilka dagar, vilka stunder utav kärlek, sol och sång!
 Vilka nätter uti silvermånens glans!
 Oh, i skuggan utav palmer ha vi vandrat mången gång!
 Större lycka på jorden aldrig fanns.

Refräng:

Oh, min älskling i Peru!
 Jag är alltid ensam nu
 med min sorg, min längtan och min melodi.
 Ingen sjunger nu, som förr du sjöng för mig, i Tapalquén.
 Oh, min sköna, min älskade Helén.

Vilka rätter uppå borden utav fina bamburör!
 Vilka drycker uti glas utav kristall!
 Vilka blickar över glasen, som var fyllda med likör!
 Vilka hästar uti din pappas stall!
 Oh, när ljuvt uti min famn du stundom vilade så säll,
 vilken fröjd, oh, vilken härlig poesi!
 Vilka armar! Vilken barm! Oh, vilken lycka varje kväll,
 som nu för alltid, för alltid är förbi.

Refräng:

Oh, min älskling i Peru!
 Jag är alltid ensam nu
 med min sorg, min längtan och min melodi.
 Ingen sjunger nu, som förr du sjöng för mig, i Tapalquén.
 Oh, min sköna, min älskade Helén.

Ack, när vågor sakta viska i vår vik i Tapaquén,
solen sjunker i Stilla havets famn.
Sitter jag här upp i Nordens land och värmer mina ben
framför brasan i mitt rum på Östermalm.
Ensam, glömd av alla och liksom av den jag älskat mest,
och förutan annan tröst uti min sorg
än det hoppet att få hyra nu till våren omigen
ombord i skeppet Gripen ifrån Göteborg.

Refräng:

Oh, min älskling i Peru!

Jag är alltid ensam nu

med min sorg, min längtan och min melodi.

Ingen sjunger nu, som förr du sjöng för mig, i Tapalquén.

Oh, min sköna, min älskade Helén.

Atalanta.

Nu vill jag mitt hjärta för dig åderlåta.
 Och sända en hälsning på skrivandes vis.
 När skutan hon gungar på böljan den våta,
 Och vinden den är av besynnerligt slag.
 Ibland är den stark och ibland är den svag
 För det gör en så livad, så modig falleralla
 För det gör en så livad, så modig fallera.

O Dig Atlanta jag ständigt påtänker,
 När sola går ned och när som hon går opp.
 När månen sitt guld över böljorna stänker,
 Då är Du ock hos mig från köl och till topp.
 Och när jag lägger mig ner i min koj,
 :/: Då är Du ock hos mig, men bara på skoj :/:

Jag Dig blott påtänker, när såsom jag äter,
 Och när som jag dricker den törstandes dryck.
 Mitt tarvliga mål utav sill och potäter,
 Och alla de blomster på levnadens stig,
 :/: Jag ville bortbyta mot blickar från dig :/:

Du går där och städar på trista hotellet.
 Den lott Du har fått är väl ringa min vän,
 Men när Du har blivit min maka i tället,
 Då skola vi nog taga skadan igen.
 Mitt hjärta — ack om en tallrik det var,
 :/: Som Du finge diska i alla Dina dar'. :/:

Och när som Du lägger dig neder att njuta
 Den sovandes ro, som beläker Din själ
 Då skall Du få höra de slag på Din ruta
 Av tusende fuglar som sjunga "Må väl."
 De tusende fuglar som sjunga "Må väl."
 :/: Är tusende tankar till Dig från min själ. :/:

"Jag vill ha en teknolog, som bygger båtar."

Jean Ernst.

"Jag vill ha en liten tös med långa flåtor."

Jag skådar båd' shingle och icke,
det blir dock ej nu huvudsak,
ty var och en har sitt tycke,
och last but not least man chic ä!
Jag önskar blott ställa en fråga,
till samtliga damer här;
jag tror nästan jag kan våga,
att säga nå'n tycker så här:

"Jag vill ha en teknolog,
som bygger båtar,
när nästa gång det blir Teknis-bal."

Jag dock ej är psykolog,
jag kanske fautar,
er, table d'hôte har
nå'n ann' på tal.

Hoppas dock att denna bal skall ge er tunga,
en ny riktningstransversal, så att ni sjunga:

"Jag vill ha en teknolog, som bygger båtar,
när nästa gång det blir Teknis-bal."

Nå, damer, nu titten o alla,
på den som i sitten breve,
ty flirt jag det ej vill kalla;
det är nu så lätt att falla!
När han en gång börja att tänka
med tiden en vit mössa få,
man må honom ej förtänka,
om redan han sade som så:

"Jag vill bli en teknolog,
som bygger båtar,
så jag ett sjöslag kan klara opp.
Därtill står ju mest min häg;
att tjäna "plåtar",
och jag mig åtar,
att ta ett dopp.

För på Teknis finns det blott
kamratlig anda;

jag vill räkna fartygsskott,
och kuggjul tanda.

Jag vill bli en teknolog, som bygger båtar,
med tiden också en ingenjör."

Så sist i familjens sköte,
en natt Oskar junior på knä,
han leker med lillen söte,
berättar om jätten Bröte,
Den lille är alls icke nöjder,
han sagor ej gärna hör på,
han frågar vad nollspantshöjd är
och sedan han jollrar som så:

"Mej vijj bi en teknojog,
som byggej båtaj,
föj mej vijj biva en pappas djäng.
Mej vijj tå i katajog,
och mej med tåtaj
vijj djaga båtaj
i tol bassäng."

Pappa ler helt milt i mjugg
åt lillens pladder;
"Tänk dock vilket sabla plugg"
men lillen stadd är:

"Mej vijj bi en teknojog, som byggej båtaj,
föj mej vijj biva en pappas djäng."

Till Teknis yngste.

Text: Jean Ernst.

Musik: "Det kan ej beskrivas..."

De, som på Teknis gå sitt första år,
bör veta att man försiktig vara får,
och framför allt betänk,
du, som nött skolans bänk,
att det finns alltid nå'n gemensam länk:

TEKNIS, det kan ej beskrivas det måste ses,
och där varje ärlig hypotes
rent till rama undergången för;
det rår man inte för!
Frestelserna man ej motstå kan;
visa att du ibland att du är man;
livet på en pinne
lev med glättigt sinne;
det kan ej beskrivas det ska ses.

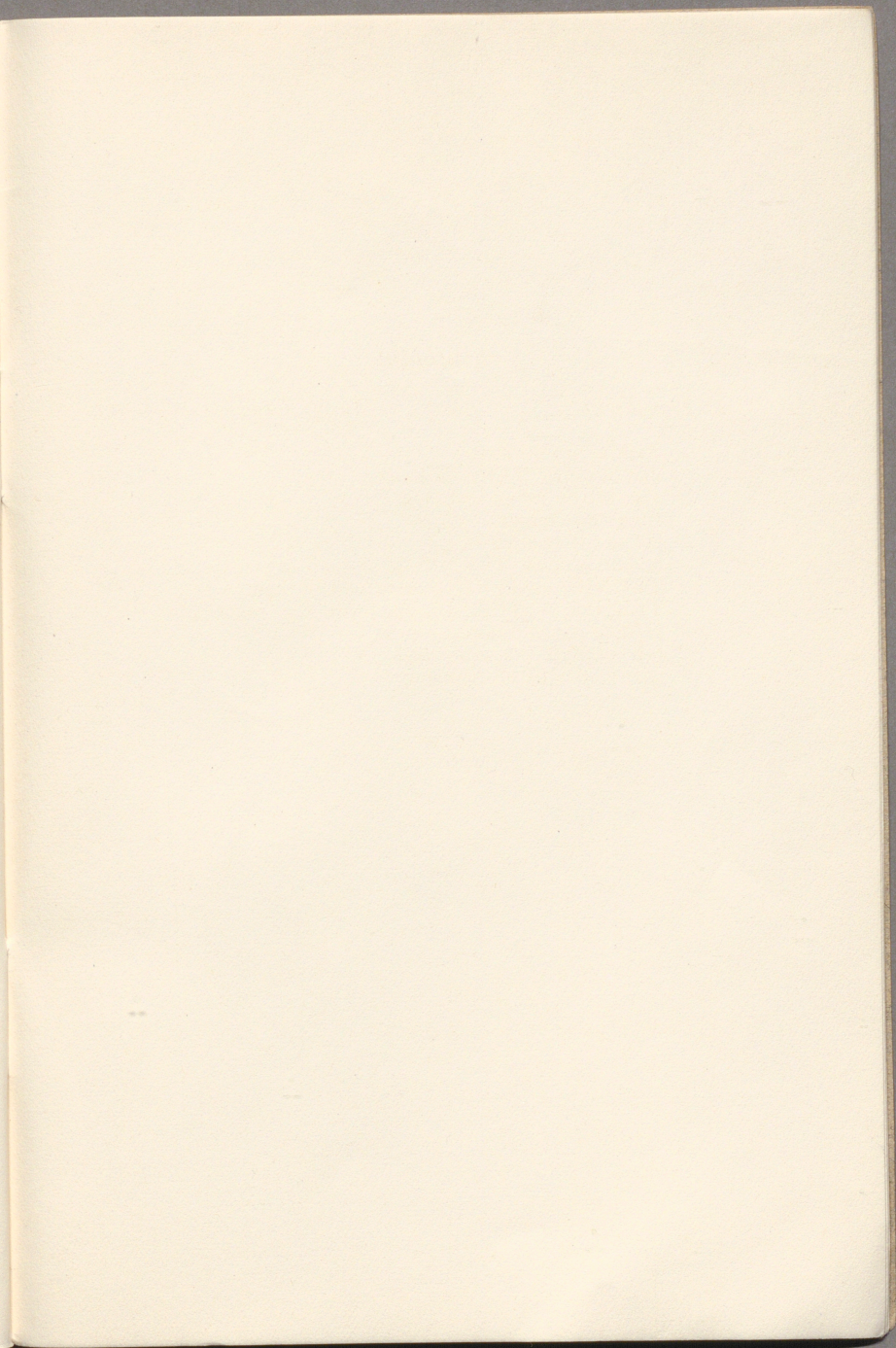
Det finns ett ämne, som kallas beskrivande geometri,
men många har nog ingenting att ha det i.
Ty för det namnet, som det bär,
det säkert skäl ej finnas plär;
om man en assistent tillfrågar, så svarar han så här:

"Det kan ej beskrivas det ska ses,
detta plan i H_2 uppåt res.
Tänk er en parabel med tangent,
som man häröver spännt.
Här vi ha en punkt på höjden ett,
och en projektion kan tänkas lätt.
Sfäriska sektioner,
mycket sneda koner,
dom kan ej beskrivas dom ska ses".

*Slutkläm.*Text: *Jean Ernst.*Musik: (*Any ice — — —.*)

Svik ej traditionen,
den muntra TEKNIS-tonen,
visa att du är en teknolog.
Inga sura miner,
låt se att genuin är
andan som på TEKNIS jämt man såg.
TEKNIS, — TEKNIS, visa vad du kan,
TEKNIS, — TEKNIS, du, ja du som ingen ann'
HÅLL på traditionen,
och uppfyll pretentionen,
som ställes på en teknolog.

Stanzas

First Stanza

Second Stanza

First Stanza
 The morning THIRTY three
 will not be in the morning
 that will be
 for the first time in
 the morning THIRTY three that was the
 THIRTY three THIRTY three that was the
 THIRTY three THIRTY three that was the
 THIRTY three THIRTY three that was the
 THIRTY three THIRTY three that was the
 THIRTY three THIRTY three that was the
 THIRTY three THIRTY three that was the

Stanzas

